

Dosarul nr.3ra-497/2020

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (G. Cazacu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Minciuna, V. Mihaila, V. Sîrbu)

Î N C H E I E R E

03 iunie 2020

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Carmez Processing”, Societatea pe Acțiuni „Carmez” și Societatea cu Răspundere Limitată „Linella”,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Carmez Processing”, Societatea pe Acțiuni „Carmez” și Societatea cu Răspundere Limitată „Linella” împotriva Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, persoană terță Societatea pe Acțiuni „Apă Canal Chișinău” cu privire la anularea deciziei, obligarea examinării plângerilor cu adoptarea deciziei legale,

împotriva deciziei din 30 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 10 iunie 2019, SRL „Carmez Processing”, SA „Carmez” și SRL „Linella”, fiind reprezentați de Burca Iurie, s-au adresat cu o cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, persoana terță SA „Apă Canal Chișinău”, privind anularea deciziei din 20 mai 2019 pe cauza nr. 77/19, obligarea examinării plângerilor cu adoptarea deciziei legale.

În motivarea acțiunii reclamanții au indicat că prin decizia din 20 mai 2019 pe cauza nr. 77/19, Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității a declarat inadmisibile plângerile reclamanților împotriva acțiunilor Societății pe Acțiuni „Apă Canal Chișinău” privind aplicarea discriminatorie a tarifelor suplimentare la deversarea în sistemul public de canalizare a apelor uzate cu depășirea normelor concentrațiilor maxim admisibile (CMA).

Consideră reclamanții respectiva decizie drept ilegală, arbitrară, emisă cu încălcarea gravă a prevederilor Legii nr 121 din 25.05.2012 cu privire la asigurarea egalității, fiind pasibilă de a fi anulată, cu obligarea părții de a examina plângerile reclamantelor sub toate aspectele și emiterea unei decizii în conformitate cu norma legală.

Au afirmat că, la 08 aprilie 2019 SRL „Farm Meat Processing” și SA „Carmez” au înregistrat în cancelaria Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității cererea prealabilă nr. 31, prin care au semnalat elemente ale încălcării prevederilor Legii nr. 121 din 25.05.2012 cu privire la asigurarea egalității, admise de către SA „Apă Canal Chișinău” în relația cu subsemnatele. Cerere similară, cu nr. 13, la 08.04.2019 a înregistrat în cancelaria pârâtei și SRL „Linella”.

Au susținut că, în cererile prelabile au atenționat asupra faptului că Societatea pe Acțiuni „Apă Canal Chișinău” a admis în activitatea sa, încălcarea flagrantă a Legii nr. 121 din 25.05.2012 cu privire la asigurarea egalității, prin admiterea discriminării economice a reclamantelor, constând în aplicarea plăților suplimentare la deversarea apelor uzate cu depășirea concentrațiilor maxim admisibile, doar față de o parte nesemnificativă de agenții economici aflați la deservire.

Menționează reclamantii că, la 13.05.2019, cu nr. de ieșire 03/853 și 03/854 (cauza 77/19), pârâta a informat toate petiționarele despre prelungirea termenului de examinare a plângerii până la 90 de zile. La admiterea de către SA „Apă Canal Chișinău” a unei încălcări repetate, similare celei semnalate la 08.04.2019, toate petiționarele au înregistrat în cancelaria pârâtei petiții repetate (SRL „Linella” - cu nr. 161 din 13.05.2019, SA „Carmez” și SRL „Farm Meat Processing” - nr. 39 din 13.05.2019).

Au indicat reclamantii că, la 30 mai 2019, prin decizia Departamentului înregistrare și licențiere al unităților de drept al IP „Agenția Servicii Publice” pe dosarul nr. 1009699996996, denumirea SRL „Farm Meat Processing” a fost modificată în SRL „Carmez Processing”.

Afirmă că, la 05 iunie 2019 reclamantii au recepționat răspunsurile pârâtei nr. I 03/939 și 03/940 din 31.05.2019, prin care au fost informați despre preținsele rezultate ale investigației pe marginea plângerilor înaintate, anexând Decizia Consiliului emisă la 20.05.2019 pe cauza nr. 77/19, prin care plângerile au fost declarate inadmisibile.

Menționează reclamantii că, în viziunea lor este neîntemeiată concluzia Consiliului de inadmisibilitate a plângerii care se referă la SRL „Linella”, în ipoteza că aceasta nu este semnatară a petiției colective din 23.08.2017, însă decizia contestată se referă inclusiv la SRL „Linella”, ca și cum ar fi o plângere repetată. Or, doar acest aspect plasează decizia pârâtei în afara câmpului legal, deoarece plângerea separată a SRL „Linella” a fost pusă pe aceeași poziție cu plângerile reclamantelor SRL „Carmez Processing” („Farm Meat Processing”) și SA „Carmez”.

Au afirmat că contrar legii, este motivarea deciziei de inadmisibilitate, cu presupuneri și supoziții, în lipsa unei constatări clare și certe, a temeiniciei sau netemeiniciei faptelor expuse în plângeri. Or, sintagmele din p. 3.1. al Deciziei (propozițiile 2 și 3) „Din circumstanțele relatate Consiliul a prezumat că se conturează o posibilă practică abuzivă din partea SA „Apă Canal Chișinău”, care are o poziție dominantă. Consiliul a statuat că nu este competent să se pronunțe pe marginea acestor aspecte, care în viziunea reclamantilor sunt niște declarații formale, care nicidecum nu pot sta la baza emiterii deciziei de inadmisibilitate.

Menționează reclamantii că, legislația nu permite nici unei autorități adoptarea unor decizii bazate pe presupuneri, supoziții și prezumări neverificate, nedocumentate și neconfirmate cu material probatoriu.

Au susținut că legislația nu restricționează dreptul persoanelor discriminate de a sesiza Consiliul, la înregistrarea unor noi cazuri de discriminare, cu solicitarea de a examina cazul prin prisma Legii nr. 121 din 25.05.2012 cu privire la asigurarea egalității.

Au indicat reclamantii că, invocarea voalată în decizie a unor reglementari din Legea concurenței nr. 183 din 11.07.2012, fără efectuarea nici unei acțiuni de examinare propriu-zisă, prin prisma competențelor atribuite prin lege, a plângerilor referitoare la cazuri concrete, repetate și noi de discriminare economică, constituie o încălcare flagrantă a obligațiilor stabilite prin lege de către pârâtă.

Mai mult ca atât, reclamantii consideră că, decizia pârâtei de a declara inadmisibile petițiile reclamantelor contravine legii și din motiv că, în anul 2017 SA „Apă Canal Chișinău” admitea discriminarea economică a reclamantelor prin încălcarea articolului 22 alin.18 din Legea nr. 303/2013 cu privire la serviciul public cu alimentare cu apă și de canalizare, fapt expres menționat în plângerea a două reclamante, din 23.07.2017. Iar, în plângerile din anul 2019, declarate „inadmisibile” de către pârât, reclamantele deja invocă încălcarea aceleiași legi, însă deja în redacție nouă, în vigoare începând cu 08.03.2019, fapt omis în mod intenționat de către pârâtă, ceea ce semnifică examinarea superficială, dar și contrară legii, a plângerilor depuse de către reclamante.

Indică reclamantii și faptul că, decizia contestată este una contrară legii, ce se confirmă și prin Legea 121 din 25.05.2012 cu privire la asigurarea egalității care prevede, la alineatul (1) al articolul 15 că plângerea se examinează în termen de 30 de zile de la data depunerii cu posibilitatea prelungirii termenului, care însă nu va depăși 90 de zile.

După cum s-a relatat, reclamantele au înregistrat primele plângeri, în cancelaria pârâtei, la 08 aprilie 2019.

Menționează reclamantii că termenul legal, de examinare a plângerii, a expirat la 08 mai 2019 dată la care decizia pârâtei urma a fi adusă la cunoștința reclamantelor.

Afirmă că, contrar legii, abia la 13 mai 2019, pârâta expediază la adresa reclamantelor notificările cu numere de ieșire 03/853 și 03/854, în care le-a informat despre prelungirea termenului de examinare a plângerii până la 90 de zile, or în sensul legii, petiția nu a fost examinată de către pârâtă, ci a fost declarată inadmisibilă, cu încălcarea repetată a termenului legal de 30 de zile.

Susține că legea oferă posibilitatea prelungirii termenului legal de 30 de zile, doar în cazul examinării petiției, și nicidecum în cazul declarării acesteia ca fiind inadmisibilă, iar examinarea petiției, de facto, nu a avut loc.

Mai mult ca atât indică reclamantii că, același articol 15 din Legea nr. 121 din 25.05.2012 prevede expres la alineatul (5) că, decizia se aduce la cunoștința persoanei care a comis fapta discriminatorie și a persoanei care a depus plângerea în termen de 5 zile.

Menționează că, fiind datată cu 20 mai 2019, decizia contestată a fost expediată petiționarelor doar la 31 mai 2019, cu numerele de ieșire 03/939 și 03/940, ambele din 31 mai 2019, fiind recepționată, cu aviz poștal la 05 iunie 2019.

Astfel, reclamantii indică că, având la bază Legea nr.121 din 25.05.2012, dar și Regulamentul de activitate al Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, aprobat prin Legea nr. 298 din 21.12.2012 „Cu privire la activitatea Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și

asigurarea egalității”, pârâta urma să inițieze investigarea cazurilor noi sesizate, de admitere a discriminării economice a reclamantelor de către SA „Apă Canal Chișinău” și să oblige SA „Apă Canal Chișinău” să-și expună poziția, în temeiul art. 15 alin. (1) din Legea nr. 121 din 25.05.2012, care prevede că sarcina de a proba că fapta în cauză nu constituie o discriminare revine persoanelor despre care se presupune că au comis fapta discriminatorie; art. 19 alin.(2) din Legea nr. 121 din 25.05.2012, care prevede că „Sarcina de a proba că faptele nu constituie discriminare revine pârâtului, cu excepția faptelor ce atrag răspundere penală”. Or, pârâta, bazându-se pe presupuneri și supoziții referitoare la o pretinsă lipsă de competență în examinarea cazurilor semnalate, cu încălcarea atât a obligațiilor ce-i revin în baza Legii nr. 121 din 25.05.2012, dar și în baza Regulamentului de activitate al Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, aprobat prin Legea nr. 298 din 21.12.2012 „Cu privire la activitatea Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității”, a emis o decizie nemotivată, nebazată pe norma legală, dar și contrară Constituției Republicii Moldova și actelor internaționale la care Republica Moldova este parte, referitoare la neadmiterea discriminării și asigurarea egalității.

Solicită reclamantii SRL „Carmez Processing”, SA „Carmez” și SRL „Linella” anularea Deciziei Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării din 20.05.2019 pe cauza nr. 77/19, cu obligarea Consiliului să examineze plângerile reclamantelor și să adopte decizia legală în privința SA „Apă Canal Chișinău”.

Prin hotărârea din 31 octombrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani cererea de chemare în judecată a fost admisă integral, fiind anulată decizia Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității din 20.05.2019 pe cauza nr. 77/19.

S-a obligat Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității să examineze cererile SRL „Carmez Processing” și SA „Carmez” nr. 31 din 08.04.2019, nr. 39 din 13.05.2019, nr. 46 din 06.06.2019 și SRL „Linella” nr. 13 din 08.04.2019, nr. 16 din 13.05.2019 și nr. 27 din 06.06.2019 cu emiterea deciziei conform competenței.

Prin decizia din 30 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, s-a casat integral hotărârea din 31 octombrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani și s-a pronunțat o nouă decizie, prin care cererea de chemare în judecată înaintată de către SRL „Carmez Processing”, SA „Carmez” și SRL „Linella” împotriva Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, terț SA „Apă Canal Chișinău” privind anularea deciziei din 20.05.2019 pe cauza nr.77/19 cu obligarea examinării plângerilor și adoptarea deciziei, s-a respins ca neîntemeiată.

Pentru a decide astfel, Colegiul civil a constatat că instanța de fond a ajuns la o concluzie eronată în privința admiterii acțiunii reclamantului, de altfel, concluziile primei instanțe, expuse în hotărâre, sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, iar normele de drept material au fost aplicate eronat.

Instanța de apel a reținut că, admitând acțiunea, instanța de fond și-a întemeiat concluzia pe faptul că, temeiul de inadmisibilitate declarat de Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității în privința plângerilor adresate de reclamantii, și anume că, faptele date deja au fost supuse examinării nu se regăsesc la temeiurile prevăzute de pct.42 al Regulamentului sus precitat, motiv din care a anulat hotărârea contestată din 20 mai 2019 pe cauza nr.77/19 și a dispus obligarea examinării cererii cu adoptarea deciziei legale.

Instanța de apel a considerat că concluzia sus enunțată este contrară materialelor, rezultată din interpretarea eronată a legii și anume. Conform art. 14 din Legea cu privire la asigurarea egalității, plângerea se va respinge dacă este repetată, nu conține informații și dovezi noi. Totodată, potrivit pct. 42 din Regulamentul cu privire la activitatea Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității aprobat prin Legea nr.298/2012 sunt reglementate temeiurile în baza cărora, Consiliul declară plângerile inadmisibile, și anume cele care: a) cad sub incidența art. 14 din Legea cu privire la asigurarea egalității; b) au fost depuse cu încălcarea termenului de prescripție; c) nu țin de competența Consiliului; d) au un obiect nefondat, prin raportare la domeniul de aplicare al Legii cu privire la asigurarea egalității.

Colegiul Civil a constatat că, în procesul de verificare a admisibilității plângerilor intimaților, care au fost conexe (în conformitate cu art. 80 alin. (1) Cod administrativ) într-o singură cauză nr. 77/19, Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, corect a ajuns la concluzia că acestea urmează a fi declarate inadmisibile în baza prevederilor pct. 42 lit. a) și lit. c) din Regulamentul cu privire la activitatea Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității aprobat prin Legea nr. 298/2012, dat fiind că norma indicată la pct.42 din Regulament este una de blanchetă ce face trimitere la dispozițiile legii art.14. Respectiv, în cazul din speță, corect Consiliul a aplicat instituția inadmisibilității plângerilor, dat fiind că, lipsa competenței, cât și situațiile prevăzute la pct.42 din Regulament, în fine conduc la declararea inadmisibilității plângerilor.

La caz, Colegiul a reiterat că, prin decizia din 25 octombrie 2017, Consiliul a notat atunci că, potrivit art. 11 alin. (2) lit. a) din Legea concurenței nr. 183/2012, una din practicile abuzive este impunerea, în mod direct sau indirect, a unor prețuri inechitabile de vânzare ori de cumpărare sau a altor condiții inechitabile de tranzacționare, respectiv, informând petiționarii că aceasta este de competența altei instituții. Mai mult, Consiliul le-a explicat intimaților și faptul că, pentru instituirea unui prezumții de discriminare este necesar întrunirea cumulativă a mai multor elemente, printre care criteriul protejat și comparabilitatea situațiilor și nu doar existența tratamentului diferențiat. Colegiul a mai constatat și faptul că, Consiliul, de asemenea, a explicat intimaților, că atunci când există un interes economic cauzat de o abordare din partea unor autorități, fără să existe circumstanțele detaliate supra, examinarea acestor fapte nu ține de competența Consiliului, ci de a altor instituții cu competențe directe în curmarea lezării unor astfel de interese. Astfel, Colegiul a reținut că, circumstanțele invocate de intimați sunt similare cu cele examinate anterior și nu conțin careva informații și dovezi noi, care s-ar încadra în limitele competențelor funcționale ale Consiliului.

Prin urmare, Colegiul Civil a reținut că, argumentul Consiliului, potrivit căruia au fost declarate plângerile inadmisibile, în baza prevederilor art. lit. c) 14 din Legea cu privire la asigurarea egalității nr. 121/2012, în coroborarea cu pct. 42 lit. a) din Regulamentul cu privire la activitatea Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității aprobat prin Legea nr. 298/2012, este întemeiat și pasibil de reținut.

Colegiul a mai atestat și faptul că, plângerile au fost declarate inadmisibile în baza temeiului legal prevăzut de prevederile pct. 42 lit. a) din Regulamentul cu privire la activitatea Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și

asigurarea egalității aprobat prin Legea nr. 298/2012, care statuează că se declară inadmisibile plângerile care cad sub incidența art. 14 din Legea cu privire la asigurarea egalității.

Astfel, din analiza detaliată a deciziilor și răspunsurilor oferite de către Consiliul, Colegiul a constatat că, Consiliul corect și întemeiat a procedat vis-a-vis de plângerile intimaților, declarându-le inadmisibile, or, potrivit pct. 42 lit. c) din Regulamentul cu privire la activitatea Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității aprobat Legea nr. 298/2012, aceste alegații nu țin de competența acestuia.

Cu referire la argumentul apelantului invocat, precum că Consiliul a încălcat și termenul de examinare a cererii cu prelungirea neîntemeiată a acestuia, Colegiul Civil la respins și a menționat că, obiect al dezbatelor judiciare a constituit ilegalitatea temeiului de declarare a inadmisibilității plângerilor dar nu încălcarea termenului de examinare a plângerilor depuse.

Cu referire la argumentul apelantului, precum că în cadrul examinării plângerilor, nu a fost solicitată opinia SA „Apă Canal Chișinău” referitor la pretinsa discriminare, Colegiul de asemenea l-a respins, dat fiind că, Consiliul, informând petiționarii că solicitările din plângerile adresate sunt de competența altei instituții, Consiliul a explicat că, pentru instituirea unei prezumții de discriminare este necesar întrunirea cumulativă a mai multor elemente, printre care criteriul protejat și comparabilitatea situațiilor și nu doar existența tratamentului diferențiat. Prin urmare, odată ce s-a constatat că Consiliul nu este organul abilitat în examinarea plângerilor date, evident că nu putea să solicite SA „Apă Canal Chișinău” să-și expună poziția în acest sens.

Colegiul Civil a accentuat că, instanța de fond nu s-a pronunțat pe toate circumstanțele cauzei, or, plângerile petiționarilor au fost corect declarate inadmisibile în baza a două temeuri, unul – plângeri repetate, iar cel de-al doilea vizează lipsa competenței.

La 30 ianuarie 2020 Societatea cu Răspundere Limitată „Carmez Processing”, Societatea pe Acțiuni „Carmez” și Societatea cu Răspundere Limitată „Linella” au declarat recurs nemotivat, iar la 17 februarie 2020 au depus recurs motivat împotriva deciziei din 30 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei contestate, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului au indicat dezacordul cu decizia instanței de apel ca fiind arbitrară, ilegală și neîntemeiată or, instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea și a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Au menționat că în cererea de chemare în judecată reclamantii au indicat expres motivele contestării actului administrativ, deciziei nr.77/19 din 20 mai 2019, fapt că contravine prevederilor art.15 lit.a) din Legea nr.121 din 25 mai 2012 cu privire la asigurarea egalității.

Au susținut că în plângerile care fac obiect al litigiului nr.77/29 din 20 mai 2019 a fost indicat faptul discriminării economice a subsemnatelor de către SA „Apă Canal Chișinău”, deja sub incidența prevederilor art.22 alin. (18) din Legea 303/2013 însă deja în redacția din 08 martie 2019, care diferă în mod esențial de obiectul semnalat în petiția din 23 august 2017, a doar două recurente din cele trei.

Au indicat că plângerile SRL „Linella”, în virtutea normei legale invocate în Decizia nr.77/19 din 20.05.2019 nu puteau fi declarate inadmisibile, anterior nefiind

înregistrată nici o plângere din partea acestei societăți. Eventual o asemenea decizie putea fi adoptată exclusiv în privința SRL „Carmez Processing” și SA „Carmez”, deoarece s-au mai adresat anterior, cu plângeri în privința acțiunilor SA „Apă Canal Chișinău” și nicidecum și în privința SRL „Linella”, plângerile căreia au fost depuse pentru prima dată în anul 2019, însă contrar legii au fost conexe într-o singură procedură cu nr.77/19 dar și mai grav, au fost declarate inadmisibile pe motiv că ar fi repetate, fără a lua în considerare faptul că SRL „Linella” s-a adresat pentru prima dată cu plângeri și respectiv decizia în privința SRL „Linella” nu putea fi adoptată cu invocarea temeiului că ar fi una repetată.

Au susținut că instanța de apel nu a examinat probele din dosar, fapt care constituie o încălcare gravă a normelor procesual-civile și a Codului administrativ. La fel conținutul actului administrativ contestat atestă că respectivul se bazează pe o prezumție și nicidecum pe o constatare certă că examinarea plângerii ar fi de competența altei autorități. Însă pct.42 din Regulamentul aprobat prin Legea nr.298/2012 permite declararea ca fiind inadmisibile doar a plângerilor care în mod cert nu țin de competența Consiliului și nu a celor care se prezumă că nu ar ține de competența Consiliului.

Au reținut că constatarea instanței de apel precum că Consiliul a aplicat corect instituția inadmisibilității plângerilor este una depășită, deoarece Consiliul nu a stabilit în nici o modalitate care ar fi instituția competentă să examineze plângerea, ci doar a prezumat aplicabilitatea altei legi organice. Consiliul nu a informat în nici o modalitate petiționarele de competența cui ar fi examinarea plângerilor, dar nici nu și-a îndeplinit obligația legală de a readresa examinarea plângerii autorității competente, așa cum statuează srt.74 din Codul administrativ. Aceeași constatare este depășită și în privința constatării precum că toate plângerile sunt plângeri repetate, în situația în care una din petiționare s-a adresat pentru prima dată la Consiliu, nefiind vizată anterior de careva decizii ale Consiliului pe marginea subiectului semnalat.

Au indicat că reclamantele la adresarea în instanțele de contencios administrativ, pe lângă alte aspecte vizate în cerere, au solicitat anularea actului administrativ contestat inclusiv pe motivul încălcării termenilor legali de examinare a plângerilor. Primele plângeri au fost înregistrate în cancelaria Consiliului la 08 aprilie 2019, iar termenul legal de examinare a acestora a expirat la 08 mai 2019. Contrar legii abia la 13 mai 2019 Consiliul a expediat notificările în care au informat despre prelungirea termenului de examinare a plângerii până la 90 de zile. Or, în sensul legii, petiția nu a fost examinată de către Consiliu, ci a fost declarată inadmisibilă, cu încălcarea repetată a termenului legal de 30 de zile prin decizia din 20 mai 2019.

Au susținut că Legea oferă posibilitatea prelungirii termenului legal de 30 de zile doar în cazul examinării petiției și nicidecum în cazul declarării acesteia ca fiind inadmisibilă, iar examinarea petiției, de facto nu a avut loc. Mai mult, alin. (5) art.15 din Legea nr.121 din 25 mai 2012 prevede expres că decizia se aduce la cunoștință persoanei care a comis fapta discriminatorie și a persoanei care a depus plângerea în termen de 5 zile. Fiind datată cu 20 mai 2019, Decizia contestată a fost expediată petiționarilor doar la 31 mai 2019, fiind recepționată la 06 iunie 2019.

Intimatul Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, cât și terțul SA „Apă Canal Chișinău” nu și-au valorificat dreptul de a depune referințe la recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Carmez

Processing”, Societatea pe Acțiuni „Carmez” și Societatea cu Răspundere Limitată „Linella” deși după cum rezultă din avizele de primire și anexate la materialele cauzei, la 05 martie 2020 au recepționat copia cererii de recurs depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Carmez Processing”, Societatea pe Acțiuni „Carmez” și Societatea cu Răspundere Limitată „Linella”.

Conform art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost emisă la 30 ianuarie 2020 și expediată participanților la proces prin intermediul poștei electronice la 24 februarie 2020 (f.d.15, vol.II). Astfel, recursul nemotivat depus la 30 ianuarie 2020 și recursul motivat depus la 17 februarie 2020, este în termen.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră drept inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art.246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245, alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de către recurent este inadmisibilă.

Conform art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

În conformitate cu art. 230, 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Carmez Processing”, Societatea pe Acțiuni „Carmez” și Societatea cu Răspundere Limitată „Linella”, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh